

Als het vuur gedoofd is

Eind oktober en half december staan Thomas Acda en Paul de Munnik in de Ziggo Dome. Zes keer stijf uitverkocht. Dat had overigens nog veel meer kunnen zijn, maar er waren geen extra data beschikbaar.

Ik ben een fan van het eerste uur. Een toevalstreffer, maar daar ben ik best een beetje trots op. Ik was erbij toen niemand het tweekend nog kende. In 1995 maakten ze samen het theaterprogramma "Zwerf'ón," zoals de gelijknamige bonus-cd bij het debuutalbum van Acda en De Munnik. Bij de muziek van Acda en De Munnik is

eigenlijk alles mooi: het geheel, het arrangement, de instrumenten en de samenzang. Het fileren van de rake teksten levert verrassende levenswijsheden of gewoon mooie passages op. Een paar op een rijtje: 'Geluk kan enkel groeien als je ook het droeve voelt,' 'Als je bij me

Column

Martijn Mastenbroek

weggaat, mag ik dan met je mee,' 'Het geeft niet als je mij het liefste nu verrot zou slaan, als dat je wat kalmeert, laat ik jou je gang wel gaan. Maar ga toch alsjeblieft niet met een ander,' 'Nu mis ik jou, zoals ik eigenlijk jou altijd missen wou,' of 'En Herman mag voorop. Heeft het als enige niet koud. Want hij gaat strak gekleed in een kist van gevoerd vurenhout,' uit het bekende nummer 'Als het vuur gedoofd is.'

Voor het eerste werk van Acda en De Munnik

spreek mij aan. Ik wil niet zeggen dat ik bij "Ren Lenny ren" ben afgehaakt, maar de eerste albums raken mij toch het meest. Woord voor woord.

Muziek neemt je mee naar vroegere tijden, ongeacht waar je naar luistert. Het brengt herinneringen naar boven: je eerste liefde, een vakantie met je ouders, de puberteit of het verlies van een naaste. Muziek is emotie, een gevoel. Acda en De Munnik zijn voor mij dat totaalpakket. Het grappige is dat ik altijd meteen een klik heb met mensen die Acda en

De Munnik ook waarderen. Het is een soort universele taal. Hoe mooi is het dat ik straks met 17.000 gelijkgestemden in de Ziggo Dome sta.

Oké, nog eentje dan: 'Een grap is leuk als je 'm helemaal niet verwacht. Ellende kun je hebben als je er eigenlijk om lacht. Verdriet is best te dragen als je 't eerst zelf hebt bedacht. De blues is echt te gek als er iemand op je wacht.'

Nu maar duimen dat ze vooral oude nummers zingen in de Ziggo Dome. Het wordt hoe dan ook een feest van herkenning!

Sponsorbus is na dertien jaar 450.000 kilometer uitgereden

Dertien gelukkige jaren waren het. Voor de talloze reizigers maar zeker ook voor de chauffeurs Jaap van Wijk en Gerrit Jasperse die na de verkoop van zijn tuinbouwbedrijf destijds tot het plan kwam om een bus te kopen daarmee 'voor het goede doel' ritten te gaan maken.

Dat het zo'n enorm succes zou worden, had Gerrit Jasperse destijds niet kunnen bedenken. Het werd zelfs een volledige 'vrijwillige werkweek' voor de twee chauffeurs. Jaap is intussen 75 jaar en Gerrit 65. Dus werd het tijd voor opvolging of voor stoppen. Het is het laatste geworden. Pogingen om goede opvolgers te vinden, zijn niet echt gelukt. Het was ook bijna ondoenlijk voor wie dan ook om het beter te doen dan de oermannen van de Sponsorbus Pijnacker. Vorige week donderdag 20 juli was bij DSVP-voetbal een soort afscheidsreceptie, waarbij ook de bus in volle glorie aanwezig was. Aan de achterzijde van de kantine, tussen het voetbalveld en het terras waar het uitstekend toeven was met een drankje en een hapje.

De Sponsorbus Pijnacker heeft een DSVP-verleden. Toen Gerrit Jasperse er destijds mee begon was hij nog bestuurlijk actief bij DSVP. Een van de 'goede doelen' van de bus was dan ook het eerste team en eventueel ook het hoogste vrouwenteam naar de uitwedstrijden vervoeren. In een terugblik vertelde Gerrit vorige week dat dit langzaam verwaterde omdat er zo veel andere ritten te doen waren. Ook op sportgebied. Als Oliveo Handbal dan bijvoorbeeld ergens in Brabant moest spelen en DSVP in de buurt, dan kreeg de handbal de voorkeur. Je kunt het zo gek niet bedenken of de Sponsorbus werd ervoor ingezet. Niet minder dan 130 keer ging de reis naar De Soldaat van Oranje in Valkenburg (ZH). Ziggo Dome, de Arena (voor concerten maar ook voor de thuiswedstrijden van Ajax), het PSV-stadion voor mannen als Guus Meeuwis en niet te vergeten het Vrijthof in Maastricht waar het afgelopen weekend nog een rit heen ging voor een avondje André Rieu. Het weekend ervoor was er zelfs een driedaags lang weekend met hetzelfde reisdoel. Daar gingen ook Jan en Rob van Paassen mee naar toe met hun familie. Zij speelden en zongen vorige week

een mooi afscheidslied. Natuurlijk gaat het Jaap en Gerrit wel aan het hart. Gerrit voorspelde – gekschend – dat zijn huwelijk straks flink op de proef zal worden gesteld. Hij zal veel vaker dan voorheen thuis zijn en niet op pad. Het is echt niet te geloven hoe populair de Sponsorbus was, ook bij ouderen- en welzijnsorganisaties als De Zonnebloem, de SWOP, de KBO-PCOB, de Nederlandse Vereniging van Huisvrouwen Pijnacker, enzovoort. Ook voor grote meerdaagse reizen naar de Roparun en Alpe d'HuZes werd de Sponsorbus ingezet.

Gerrit wond er geen doekjes om dat hij het jammer, spijtig, treurig en eigenlijk gewoon kwalijk vindt dat officiële welzijns- en zorgorganisaties geen – ook niet geringe – fi-

Jacqueline van der Kooij. Zij werden vorige week donderdag in het zonnetje gezet.

Maxima

Gerrit vertelde dat hij dertien jaar geleden een koninklijke tweedehands bus kocht waar ook Maxima en haar gevolg vaak gebruik van hadden gemaakt. Hij kocht de bus van BEUK. Zeven jaar geleden kwam de tweede huidige bus. Die was weer wat groter. Het aantal sponsoren ging toen van 20 naar 24. Ook de sponsoren waren vorige week van de partij, al waren er wel veel op vakantie. Ook alle voormalige reizigers en sympathisanten waren welkom. Slechts een fractie van al die mensen was er, maar toch was het heel gezellig, mede dankzij de uitstekende en gastvrije bediening en verzorging van DSVP.

Met een gezellig 'slotbanket' bij DSVP werd het Sponsorbusstijdperk afgesloten.

nanciële middelen meer over hebben voor leuke activiteiten. Met de SWOP ging de bus in het verleden iedere maand naar de bioscoop in Den Haag. Geweldig uitje voor veel mensen die anders niet zo snel en makkelijk naar de film kunnen, maar deze activiteit is van het toneel verdwenen.

Terwijl de Sponsorbus er nou juist om bekend stond dat de kosten heel erg binnen de perken bleven. Gerrit en Jaap hielden de tarieven heel laag. Het was voor hen immers vrijwilligerswerk, dus als de kosten van aanschaf, onderhoud, brandstof en algemene kosten van de bus er uit kwamen, dan was het al prima. Niemand hoefde er wat aan te verdienen. Ook niet accountant Rob Brandenburg en administratrice

Voormalig voorzitter Hilbert Keijzer bood Gerrit en Jaap een mooie uitvergrote foto als dank voor het vele vrijwillige chauffeurswerk voor DSVP door de jaren heen.

Ook postuum hoeven Jaap en Gerrit niks aan de Sponsorbus te verdienen en dus gaat na de verkoop van de bus het overblijvende batige saldo naar een goed doel. En zo kon sponsoringwerper Frans Lettinga van Hospice Koningshove een cheque van liefst 15.000 euro in ontvangst nemen. De Sponsorbus is zo meteen dood, leve het Hospice Koningshove dat er aan zit te komen.

Natuurlijk vinden de mensen van de Sponsorbus het jammer dat het afgelopen is, maar de herinneringen

De Sponsorbus had nog wat centen over en die zijn voor Hospice Koningshove.

zijn zoet. Het was voor hen een prachtige tijd. Er zijn zo veel verhalen dat er een boek over te schrijven zou zijn. Het waren overigens niet allemaal feestritten: vorig jaar zijn met de Sponsorbus ook Oekraïense vluchtelingen opgehaald. Dat was best een onderneming en eentje die de nodige emoties met zich meebracht. Anekdoten zijn er genoeg. Het was ter plaatse en onderweg heel vaak feest, al werden door de jaren heen de regels bij evenementen en op parkeerplaatsen wel steeds strenger. De reizigers dronken onderweg met plezier een biertje maar de chauffeurs nooit een druppel, al had Gerrit niet zo lang geleden nog veel moeite om een vrouwelijke reiziger ervan te overtuigen dat hij een blikje 0,0 dronk.

Lege bus

Een leuk verhaal is ook dat Jaap de lege bus had geparkeerd en wilde afsluiten, toen er ineens nog een man door de bus liep. Een toiletbezoek was wat uitgelopen. Of dat boek er komt, is sterk de vraag, maar hoe dan ook: de chauffeurs met aanhang van de sponsorbus en de talloze reizigers gedurende dertien jaar konden lezen en schrijven met elkaar. Een uniek initiatief en concept is ten einde gekomen. Nog een paar laatste ritjes van De Zonnebloem en dan verdwijnt de Sponsorbus uit het Pijnackers/Nootdorpse straatbeeld. Tot slot nog de vermelding dat er in al die jaren en die vele kilometers geen grote ongelukken zijn gebeurd. Ook iets om dankbaar voor te zijn! (SO)

DSVP bedankt Gerrit en Jaap voor de vele ritjes naar de uitwedstrijden.